

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam|| Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm in lucem prodiêre

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

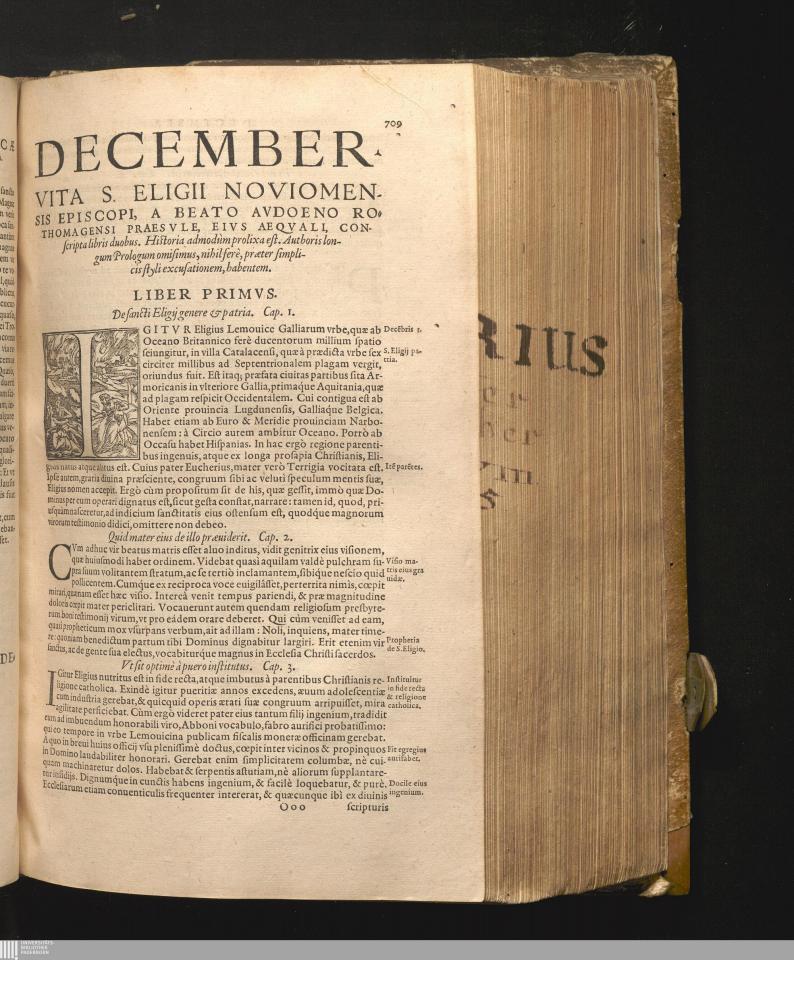
Surius, Laurentius

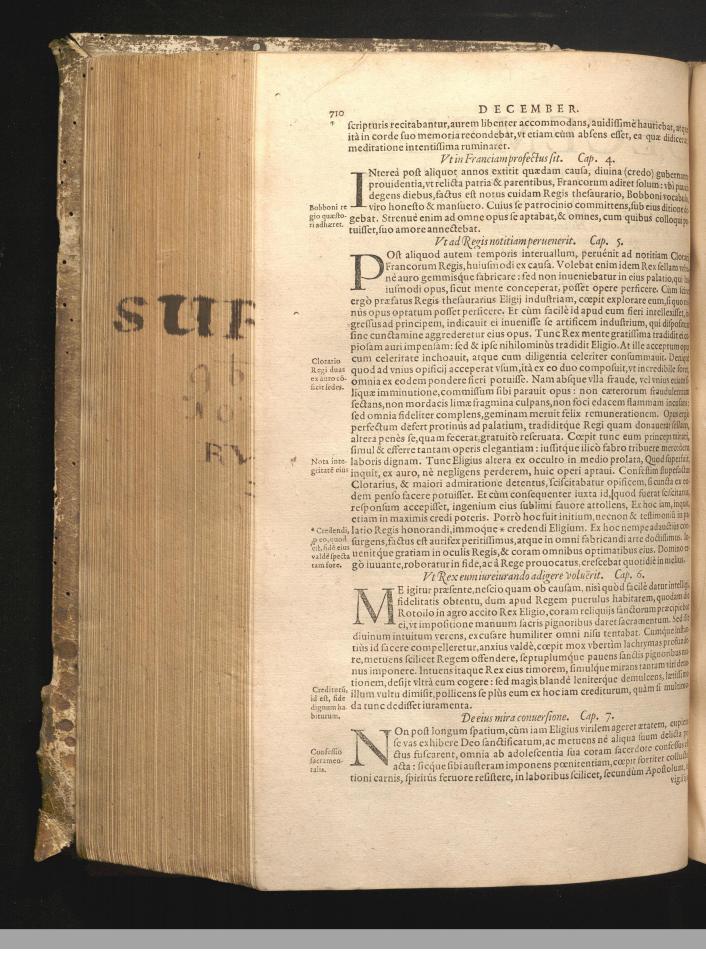
Coloniae Agrippinae, 1576-

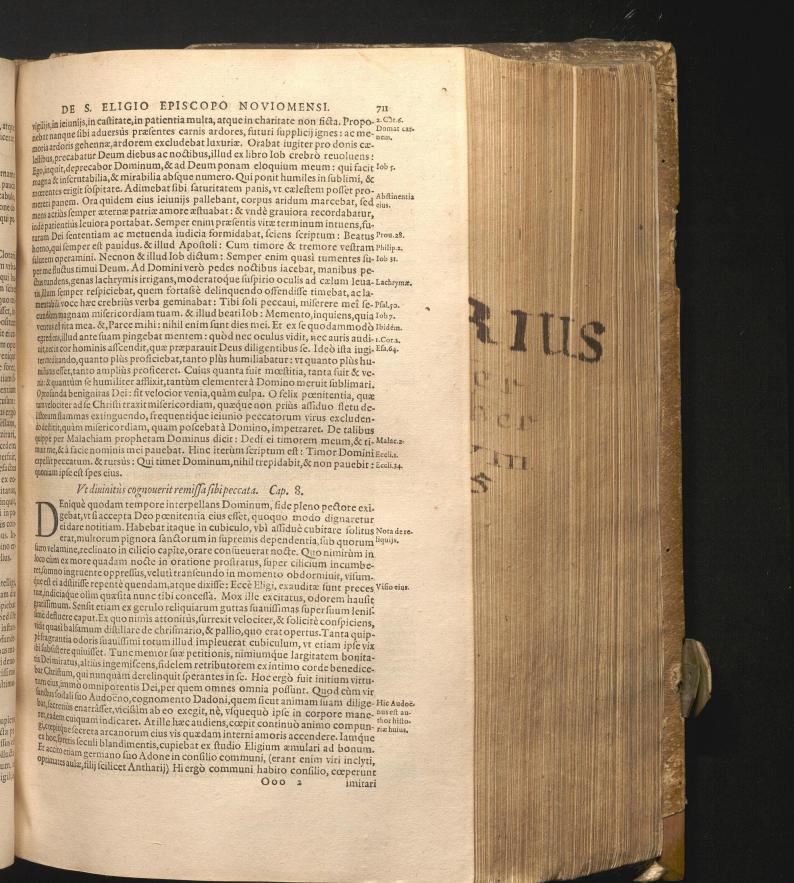
VD16 S 10263

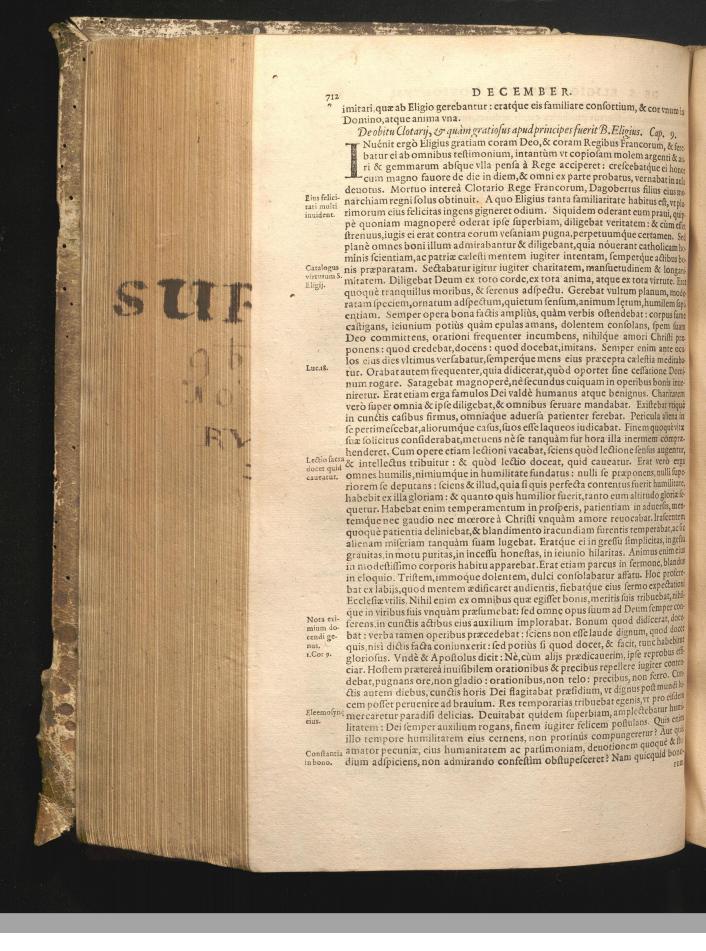
Vita S. Eligij Nouiomensis Episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-77423

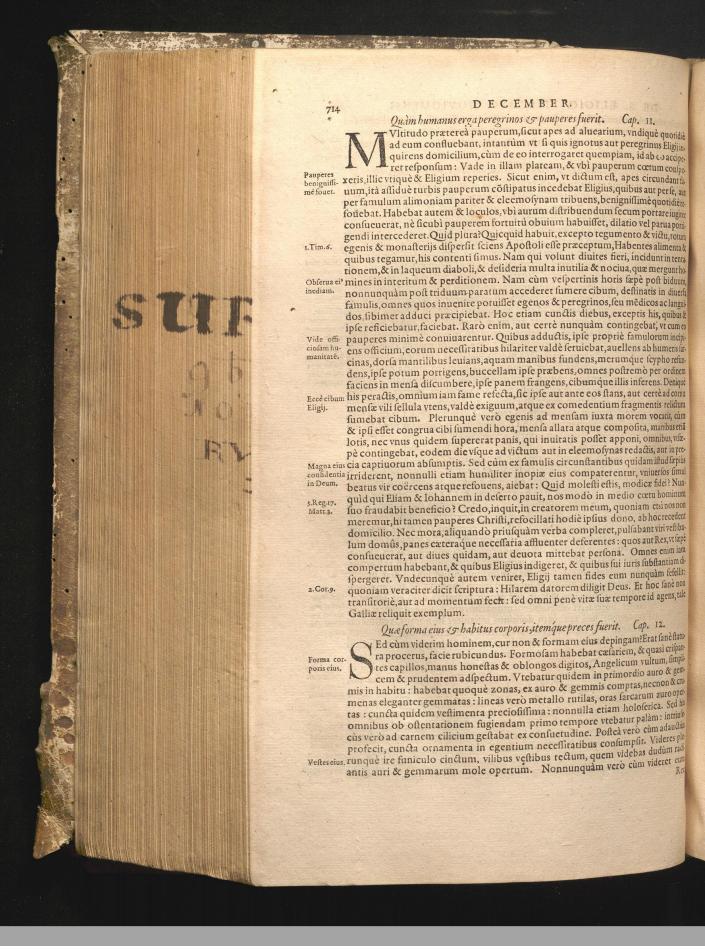

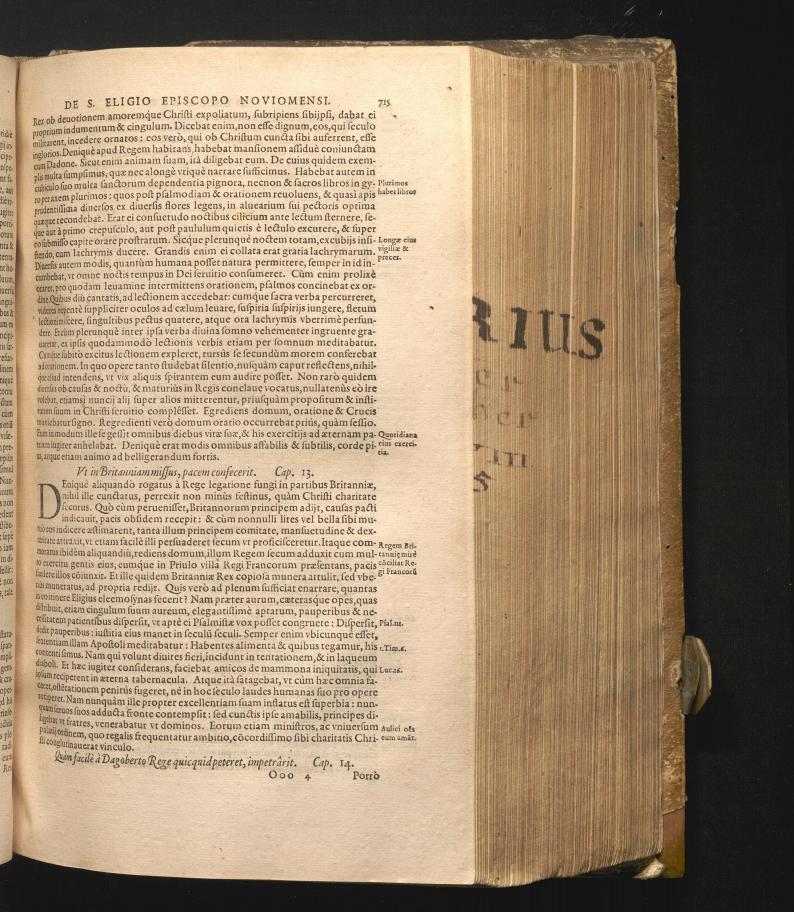

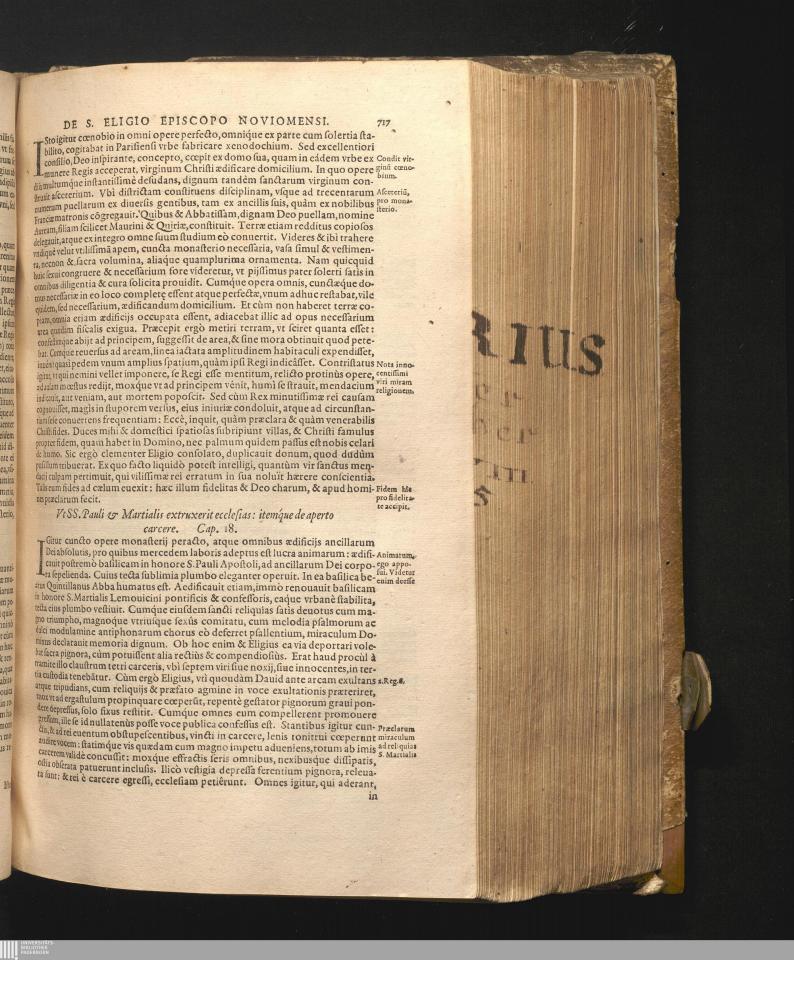

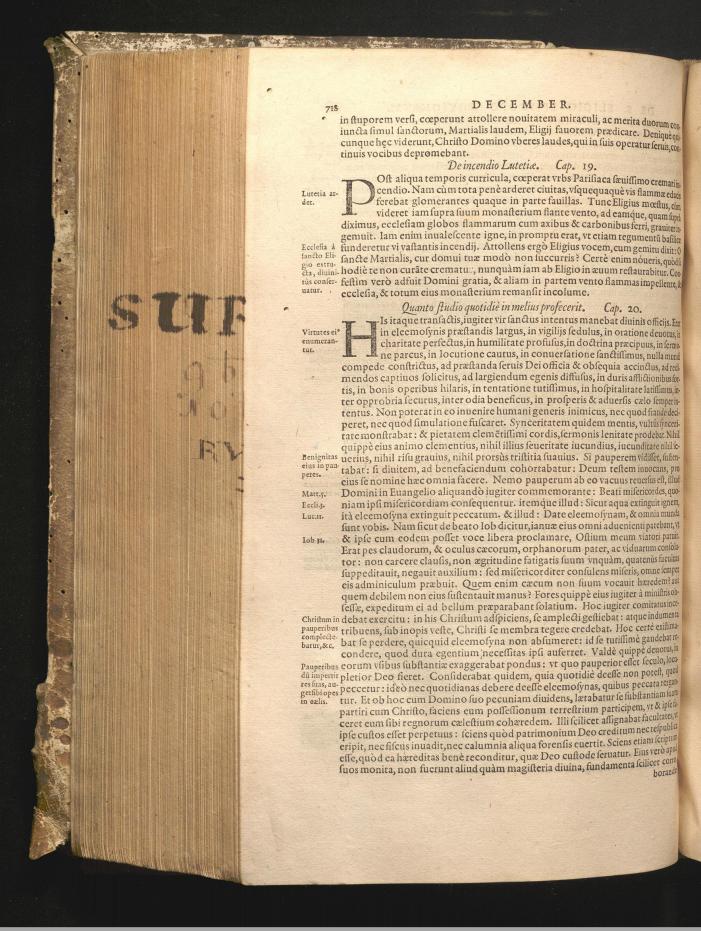

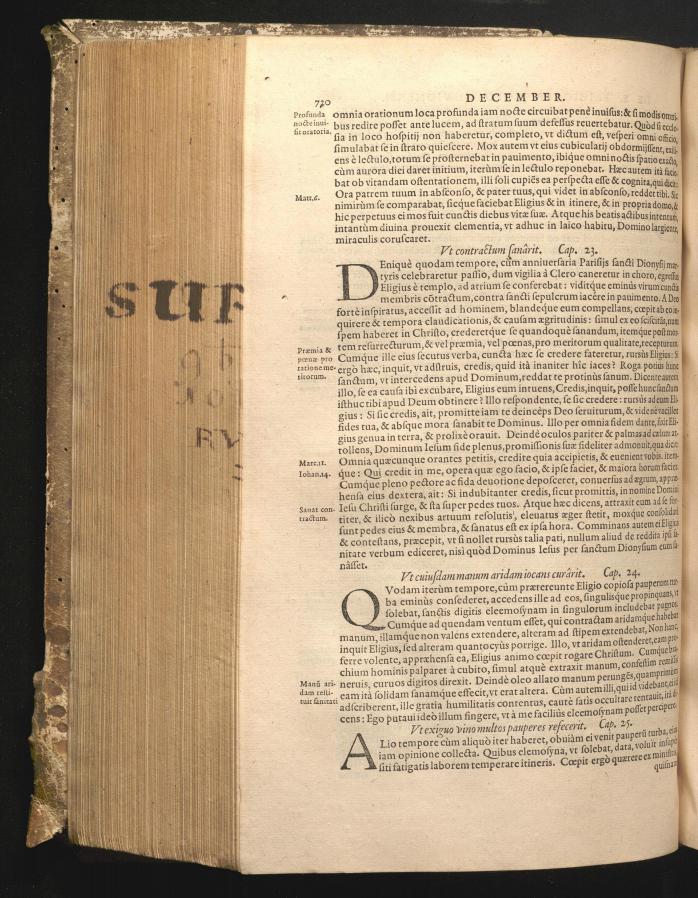

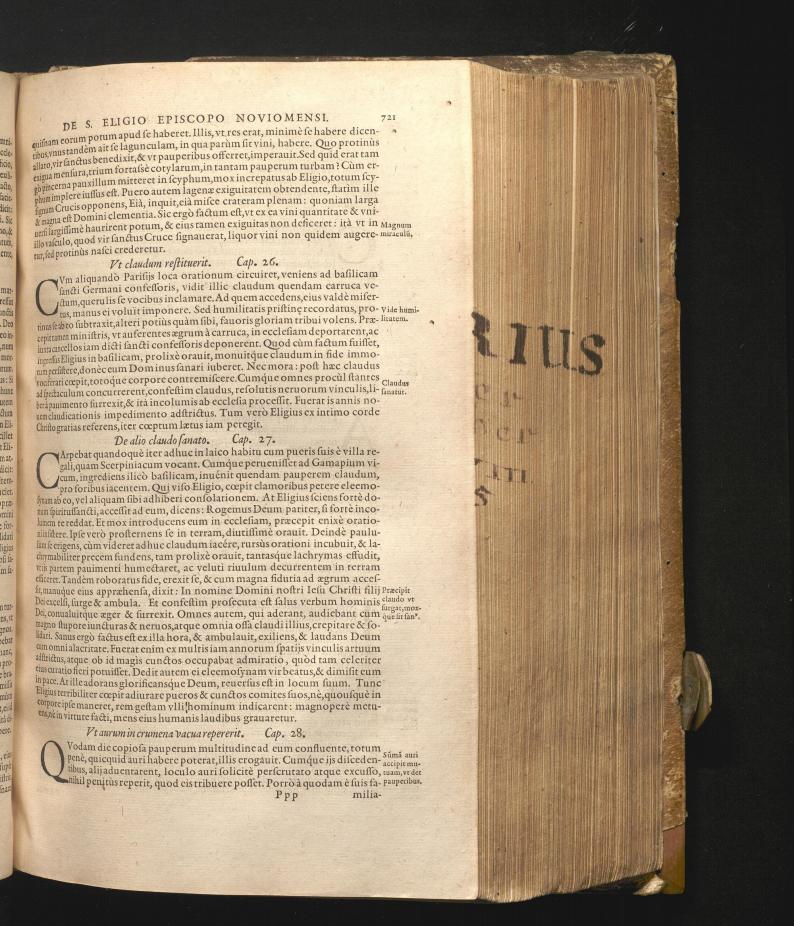
DECEMBER. 716 Orrò Rex Dagobertus, torrens pulcher & inclytus, ità vt nullusei similis Dagoberti erit in cunclis retro Francorum Regibus, intantum diligebat eum, vi fi Regis laus. quenter cateruis principium, optimatum, ducum atque Episcoporum subtrahens, Eligij secreta expeteret colloquia. Quicquid autem Eligius eo petijsset, id absque vlla dilatione impetrabat: idque totum, quod ab illo adioj poterat, in eleemosynas egentium, in precia captiuorum, in remedia debilium e pendebat. Vndè & ipse princeps libentissimè præstabat, quod sciebat non vnish pluribus, prodesse. Vt monasterium Solenniacense condiderit. Cap. 15. Eniquè inter cætera petijt ab eo villam quanda in rure Lemouicino,quan Solenniacum vocabant: Hanc mihi, inquiens, domine mî Rex, sereniz Obtinet à Rege locu construédo tua concedat, quô possimibì, & tibi & mihiscalam construere, perquan mereamur ad cælestia regna vterque conscendere. Quam eius petitionen monasterio aprissimum. libenter Rex, sicut solebat, admisit: & quodille poposcerat, sine mora, dato practi pto, concessir. Erat autem tempus, quo census publicus ex eodem pago in Re the saurum inferendus exigebatur: cum que omnis ille census, in vnum collect Regi pararetur afferendus, velletque tum domesticus, tum monetarius aurū ipsim prius fornacis coctione purgare, vt pro more purissimum atque rutilum aulz Rei præsentaretur metallum, (Nesciebant enim Eligio prædium esse concessum) ton viribus triduò vel quatriduò labori insistentes, nulla poterant, Deo id prapediente arte efficere, donèc ab Eligio præueniens nuncius, opus cœptum interciperet, en que id dominio reuocaret. Mox ergò vt hoc nunciatum est, cunciis loci illius acco exultantibus, & opus perfectum est, & eius ditioni comissium. Quo in loco primu Soleniacen-ac potissimum virorum Dei construxit monasterium : vbì etiam Abbate constituti fe monaste-multos ex suis vernaculis mancipauit. Plures quoquè ex diuersis prouincijs viqued rium condi-centum & quinquaginta monachos congregauit, redditus que terra, qui affluente tur à S. Elipossent sufficere, delegauit. Ipse verò tanta se deuotione, tantoque amoreciden loco impendit, vt quicquid habere potuisset, quicquid à Rege adipisei, quicquid di gnè comparare, illi destinaret, additis etiam illis, quicquid magnates sua sponte largiti essent. Videres plaustris vchi onera, copiosa vascula, tum ænea, tum lignes, su busillorum necessaria. Tum quoquè vestimenta, ad lectum attinentia, & linteamina atque mappas: sed & sacrarum volumina scripturarum plurima. Denique omnia monasterij vsibus necessaria, intantum, vt improbi quidam ea causa, ingenti inuida instammarentur. Cogitabat autem ille seipsum demum illi manciparemonasterio nisì eum diuina dispensatio alteri loco destinasset. Vt in eo monasterio monasticam disciplinam retinendam curarit. Cap. 16. Vem ad locum etiam ipse accessi, & tantam illic sacræregulæobseruanti am vidi, vt penè sit vita singularis eisdem monachis præ ceteris Galliamo nasterijs. Est autem congregatio etiam nunc magna, diuersis gratiarum floribus ornata. Habentur ibì & artifices plurimi, diuersarum artium po riti: qui in Christi timore perfecti, semper ad obedictiam sunt parati. Nullus ibiquit quam proprium sibi vendicat: sed vt in actibus legitur Apostolorum, sunt omnind Actor.4. omnibus omnia comunia. Est verò locus ipse tam fertilis, tamque amœnus, vtcim quis eò diuertit, inter pomorum nemora, & hortorum amænitate virentia, inha ei verba libeat protinus prorumpere: Quam pulchra tabernacula tua lacob, & tol toria tua Ifrael: vt valles nemorosæ, vt horti iuxta fluuios irrigui, vt tabernacula, que fixit Dominus, quasì cedri prope aquas. De talibus per Salomonem dicitur, Habii cula iustorum benedicentur. Est autem idem cœnobium haud procul à Lemoute vrbe situm, sex circiter millibus ad plagam distans meridianam. Ambitur verò in 10 tundum muro non quidem lapideo, sed fossa sepe munita, decem serèssadiorum la Situs amo-bente spatium in circuitu. Ex vno quidem latere munitur optimo flumine, cui mon niffimus mo excellus fylua opertus, ac prærupta valdèrupes imminet. Omne autem spatium mo natterij sonatten) So-lenniacefis. nasterij, diuersi generis arbores pomiferæ occupant: sicque illic segnis animus se creatur, acsì partem amœnitatis paradisi se occupâsse gratuletur. Vt Parisijs ancillarum Christi cono bium extruxerit.

miliaribus auri fumma accepta, cam pauperibus dedit. Ijs abeuntibus, postaliquo horarum spatia eccè superueniunt & alij. Tunc Eligius superioris temporismin mè recordans, aliò fortè mente intentus, protulit, quam priùs ferutatus erat, en nitus menam: & vbi anteà nihil repererat, mox vt eam aperuit, aurum in illa conspen idque pauperibus quamprimum elargitus est. Atq, tum demum prioris factino imponiture fine admiratione reminiscens, nomen largitoris Christi cum ingenti exultation glorificanit.

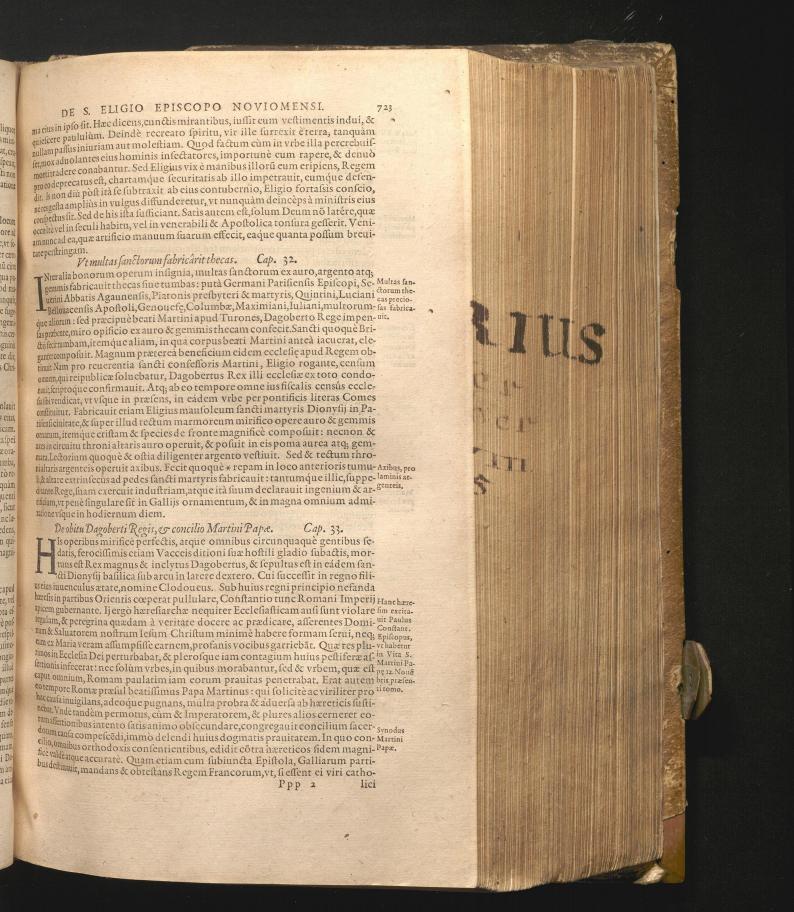
Vt cæcum illuminarit. Cap. 29. Vm aliquando Parisijs commoraretur, & ad necessarium quedam locum abire pararet, explorantes egeni, quà transiturus esset, cuncti ex more pontem sese contulerunt. Quò cùm Eligius aduenisset, singulisque, y the lebat, singulatim in manus eleemosynam includeret, peruénit interem rosad quendam cæcum, querulis valde vocibus clamitantem. In cuius manuq eleemosynam imponere vellet, subtrahens ille manum, clamabat virtute quap terat: Domine Eligi, exerce in me pietatem: oculis Crucem imprime: quod m gis desidero, præbe. Tum ille valde ciuiliter dissimulans ac subridens, Tu, inqui amice, nonne te nôsti signare? Nouerat enim vir sanctus iactantiam virtute sues re, in quo tamen non poterat gratia concessa latere. Sed cum ille cadem ingem năs,importune clamitaret, Tu,inquiens,domine, tu signa: ille sidem hominiscu Cæcű figno nens, fignum Crucis impressit. Et (ô mira Christi potentia) statim fignum sanguim Crucis illuvnda secuta, diù clausas ilicò reserauit in fronte senestras, atque ingrediente fecit discedere noctem. Sicque homo gemino munere percepto, adorans Christum, laudans Eligium, discessit.

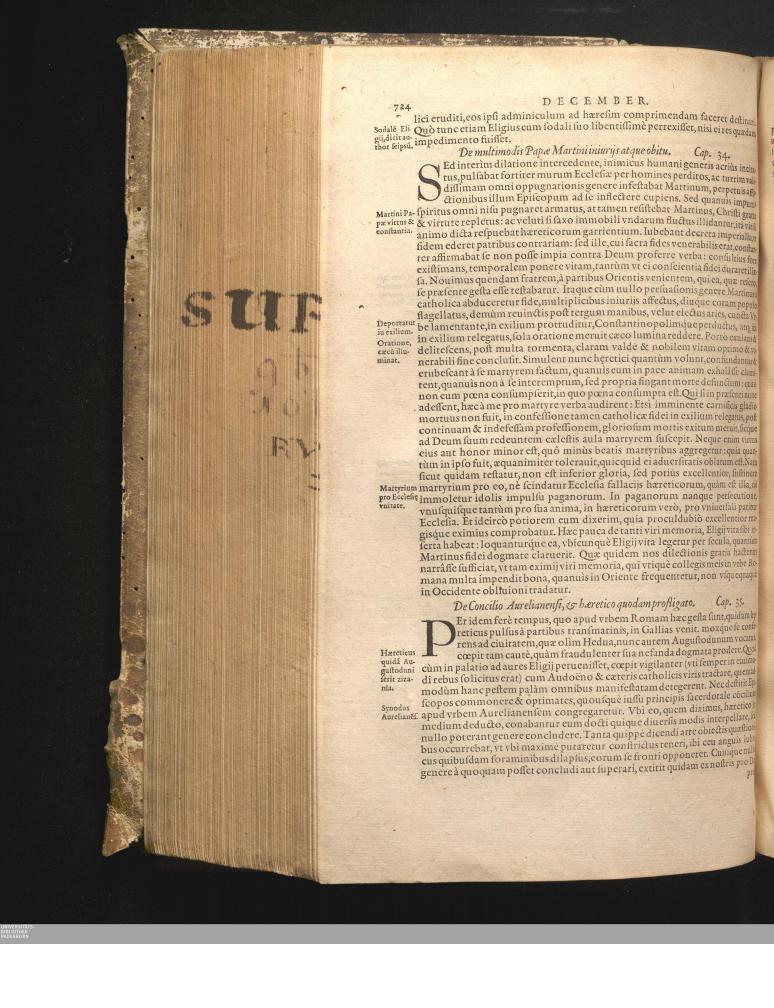
minat.

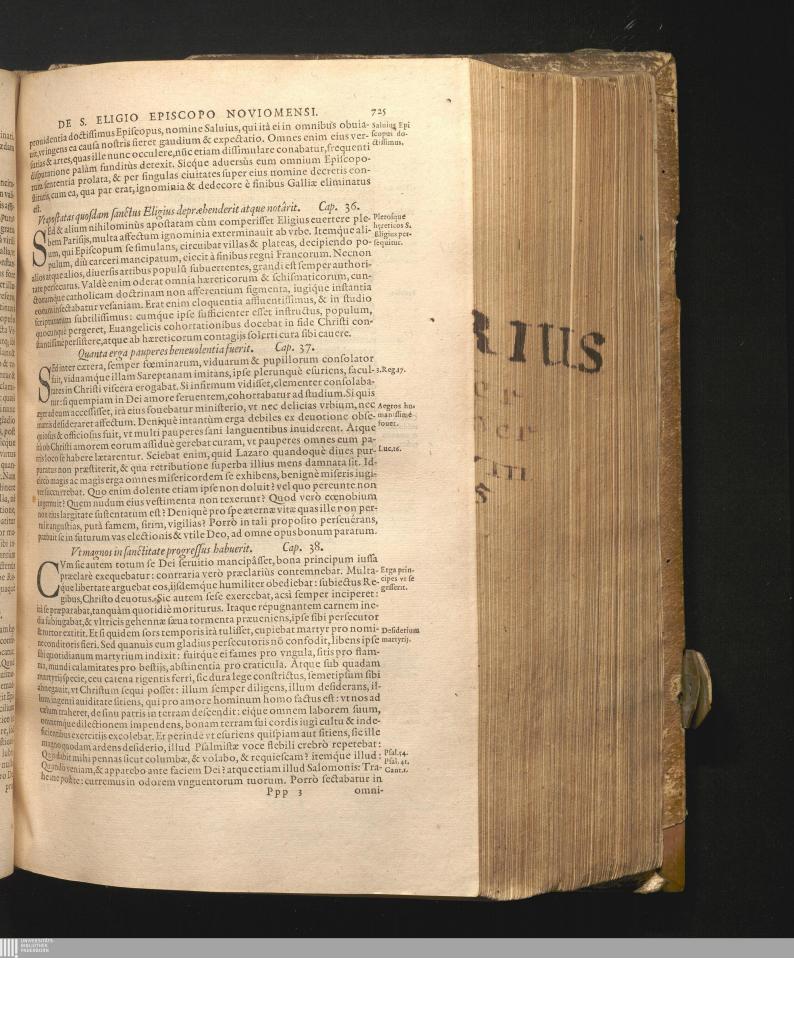
De basilica vastata, orebus ex ea ablatis restitutis. Lio tempore Parisijs degente illo, manè ad eum tremebundus aduolauit custos basilica sancta Columba virginis: prouolutusque pedibus eius, nunciauit, eadem nocte se quiescente, spoliaram omni ornatubasilicam. Quod Eligius audiens, tristis admodum esfectus, citò tamenad solitas pei præsidia recurrens, clementer refouit custodem. Deinde ad sancta Columbaora-Observa mi torium pergens, oratione præmissa, in hec prorupit verba: Audi, sancta Columba, ram sanctif quæ dico: Nouit meus redemptor, nisì ornamenta huius ædis furto ablata citò re sini viri pu duxeris, me vepribus allatis ità hancianuam obstructurum, vt deincepsnunquam fynceritate, tibi in hoc loco veneratio exhiberi possit. Dixit hæc, & recessit. Et eccè sequent die custos maturiùs surgens, inuénit vela omnia vsque ad minimam pallam, sicut priùs fuerant, restituta. Tunc concito cursu quanto pridiè tristior, tanto nuncla tior custos ad beatum Eligium properans, ei hæc nunciauit. Atque ille accedens, & omnia, ficut dudùm fuerant, suis in locis composita cernens, martyrem qui dem laudauit, sed Christi nomen, sicut & semper, vberiùs cum hilaritate magni-

De homine vitæ restituto. Cap. 31. Nter cætera autem infinita bonorum suorum operum acta, etiam hocapud Regem obtinuerat, vt quæuis humana corpora, quæ vel Regis seueritate, vel iudicum censura diuersis ex causis per multimoda argumenta perempta e sent, vbicunque inuenire potuisser, siue per ciuitates, siue per villas, licitè pol set ex rotis & patibulis deposita sepelire. Delegauit ergò ex comitibus suis velp lones, Gallebodum scilicet atque Vincetium cum illorum collegis, qui huiulmo di curæ infisterent, & vbicunque pergerent, siue in proximas vrbes, siue in longim quas, iugiter secum sarcula ferrent, vt sicubì cadauer inuenissent, continuò illu Austrie, pro humo tegerent. Igitur cum quodam tempore in comitatu Regis, Austria parts peragrarent, deu enerunt ad vrbem quandam, quæ Stratoburgus vocatur. Cumque haud procul ab vrbe effent, adspicientes eminus, vident hominem, enipso dier ta laqueo extorta crat, pendére in patibulo. Protinùs igitur accedentes, illum d ponunt, yt pro consuetudine sepulturæ eum traderent. Sed vir venerabilis sen forte operandum: dumque sepultura paratur, sestine ad corpus appropinquara coepit illud ab imis víque ad fumma palpare. Vbì autem fensit adesse animan mira arte à se virtutem facti repellens, O quam grande, inquit, scelus, nisi Di minus adiuuisset, perpetrare poteramus, si corpus hochumo texissemus, ciman

cant.

.Tim. 2.

Iacob.r.

DECEMBER.

omnibus mansuetudinem, fidem & charitatem perfectam, quæ spirimalisædisce tionis vinculum est. Studebat se vas sanctificatum exhibere, vt habitatorem Deum in mentis suæ hospitio posset recipere. Salutaribus erat actibus perpetuò occupe tus, vt quoties cunquè tentator accederet, quoties cunquè hostis callidus adium quæreret, claus um semper aduers um se pectoris osti in inueniret. Orabat seque ter, secundum Apostolum, pro omnibus hominibus, pro regibus & ijs, qui in sub mitate constituti erant, vt quietam & tranquillam vitam agerent in omni pieta & charitate, sciens secundum eudem ipsum Apostolum, hoc bonum & acceptum esse coram Saluatore nostro Deo, qui omnes homines vult saluos sieri, & ad ague tionem veritatis venire.

Catalogus virtutum eius. Cap. 39.

Vid verò pluribus commemorandis immorer? In omni conuerfation fua quasì Lucifer inter aftra refulgens, instàr magnæ lampadis micaba Semper perfectos æmulabatur ad bonum: femper aliorum virtutessh proponebat ad imitandum. Tardus erat ad loquendum, secudum Apo ftolu,& velox ad audiendum. Sermone fubtilis, humilitate fublimis erat, eleemo fynis diues, charitate longanimis, vigil in ieiunijs, eloquio promptus, studio sa grans, vtile vas in Christi magna domo, ad miseris præstanda officia impiger, a orationem paratus, ad tribuendum largissimus, studiosus mansuetudinis, pauper tate valde gaudens, bonitatis tenax, puritatem cordis semper amplectes, animum sum Ecclesiastica regula adeò tradens informandum, vt tametsì adhuclaicuse set, Episcopiiam gratiam abunde adeptus videretur: ità denique scipium primate disciplina necdum tonsus exercens, vt iam præclarum de se specimen præbere quàm esset quandoque in Christitemplo sacerdos irrepræhensibilis suturus. Ola icum perfectissimum, cuius imitatores esse etiam Episcopi desiderabant. O men tem ab omnibus prædicandam, cui non fuit aliud viuere, nisì Christum cum dile Etione timere, & cum timore diligere. O verè felicem seculi inimicum, cui mun dus tantopere fuit crucifixus, & ipse mundo: qui ità sapientia suit peruigil, lenita teplacabilis, vt & serpentis astutiam cum discretione obtineret, & columbasimplicem animum non amitteret. Cuius quidem in mente, virtutum omnium deco rem obtinente, collocauit valde sobrium sapientia domicilium. Verè dignissimi in quo Dominus habitaret, templum, ieiunijs mundatum, orationibus ornatum puritate conspicuum, vigilijs exercitatum, tum nomine, tum meritis electum. De nique dum ille nominis sui dignitate tuetur, sic se quotidie exerit, vt nequeatamit tere, quod vocatur, in Christo Iesu Domino nostro.

Authorse excusat, quòd non omnia eius scripserit, promittitá librum secundum. Cap. 40.

Ed longum nimis est, virtutum eius insignia singillatim comemorare, pra fertim cùm liber iam modum excesserit, finem que postulans, plura nonadmittat: & ariditas quoquè sermonis nostri attenuata, & velutilongo trami te penè defessa succumbat: non quòd omnta, quæ de Eligio narranda erant, expleuerit: quippè quæ nec ad centesimam corum, vt ità dixerim, attingere potte it,bonorum & ornamentorum partem, quæ in eum supernæ remunerationis præ rogatiua contulit: sed quòd tanquàm emines quidam in sublimi scopulus, magna iam ex parte transmissus, ipsa sua arduitate & longitudine fronti se narrantis o ponat. Nunc ergò interìm illa folummodò, quæ in laico habitu gessit, præsenti l bello percurrere voluimus: cui etiam finem iam libeter imponimus, ne cius pro lixitate audientibus fastidium ingeramus. Cæterùm ea, quæ adhucrestant, quaque in Episcopatu gessit, quóve ordine de hoc seculo migrárit, quasq; etiam postobb tum virtutes operatus sit, si vita comes fuerit, & facultatem Dominus tribuerit, in tercessionibus eius san Critatis adiuti, alio libello explere desideramus. Confid mus enim, non nostris, sed ipsius meritis opus cæptum feliciter atque sideliter at finem vsque perducere, si ipse dignetur pro nobis Christum Dominum interpella re in cælis, qui eius munere meruittanta mirabilia operari in terris: per eundem Dominum nostrum Iesum Christum, qui cum Deo patre & spiritusancto vinit & regnatin secula seculorum, Amen.

Virtutes, dicit mira-

UNIVERSITÄTS

LIBER